

[Inger Gautier Schmit.]

paatog sig et Lærerarbejde over for de unge Kvinder, ligesom det er foreslaaet for de unge Mænd i Landbohjem?

Heroverfor siger Kontorchefer og andre kloge Folk: Husholdning er et Fag, og det vil være en daarlig Hjælp for en Husmoder at faa saadanne unge Piger, som ikke har lært andet end Fabriksarbejde. — Hertil vil jeg sige, at de unge Piger, som ønskes i et Hus, ikke alle Steder behøver at være fuldt udlært. Det er heller ikke alle Steder, man har fuldt udlærte Lærlinge; der er jo ogsaa noget, der hedder Arbejdsdrenge, som bliver oplært til forskelligt manuelt Arbejde. Men disse Drenge beskæftiges dog, de gaar ikke ledige. Der er sikkert Tusinder af Hjem, hvor man meget let vil kunne tage imod en ung Pige med et Par ledige Hænder, naar blot hun kommer med et velvilligt Sind. Jeg vil paatage mig at anvise Masser af Hjem, der kunde være tjent med at faa en saadan ung Pige med et Par villige Hænder, som under en dygtig Husmoders Vejledning kunde lære det mest elementære inden for Husvæsenet og derigennem blive i Stand at tage den Opgave op, som de fleste senere vil komme til at staa over for i Livet: selv at blive Husmoder og Moder.

Jeg synes ikke, man skal stille hele dette Forhold alt for kunstigt op. Det er ingen Videnskab at beskæftige sig med Husvæsen — ja, man skal selvfølgelig, hvis man vil være udlært, hvis man f. Eks. vil være Husjomfru, have Kursus o. s. v., men for den almindelige Hjælp til de elementære Ting, der kræves udført i et Hus, behøves der ingen længere Uddannelse. Et velvilligt Sind og et Par raske Hænder kan godt udrette det, der skal gøres, under en dygtig Husmoders Vejledning.

Jeg vil gerne henstille til den højtærede Handelsminister, som jo for Tiden beskæftiger sig med Mælkeordningen her i København, at søge dette Spørgsmaal bragt ind i et saadant Leje, at Husmødrene kan blive glade for det. Det er ikke nok, at Mejerierne, Udsalgene, Ministeriet og alle de Mennesker, som er økonomisk interesserede i Spørgsmaalet, finder en Ordning, der tilfredsstiller dem. Jeg synes, at det, der i første Linie maa tages Hensyn til, er dette: Hvad kan danske Husmødre her akkviescere ved, hvad er fornuftigt og forstandigt over for de tusinde danske Hjem? Og det har da undret mig, at man, da man nu skulde ordne denne Mælkehistorie, har trukket Sagen ud fra Maaned til Maaned.

Nu kan jeg naturligvis godt forstaa,

at der knytter sig store økonomiske Interesser til dette Spørgsmaal for dem, der fabrikerer Mælken, og alle dem, der forhandler og sælger Mælken, men jeg — og med mig mange Tusinde Husmødre — har med Bekymring set, at den Ordning i Form af billig Mælk — dels billigere Mælk paa Flasker, dels Spandemælk og rigeligt med Skummetmælk —, som blev stillet os i Udsigt, nu ser ud til at blive til saare lidt Glæde for de Tusinder af Hjem. Selv om det maaske er i den ellefte Time, vil jeg dog rette en alvorlig Henvendelse til Handelsministeren om, at Ordningen ikke maa blive endeligt tilrettelagt, uden at Resultatet virkelig bliver billigere Mælk her i Danmark.

Hvis det for at naa hertil er nødvendigt, maa der paa et eller andet Omraade paa Vejen fra Producent og til dem, der skal nyde Mælk, finde en Nedsæring Sted. Der er ingen Tvivl om, at der paa de meget store Industricentrer, de store Mejerier, som nu er blevet udpeget til at skulle sende Mælk til København, med den mægtige Omsætning, der nu vil finde Sted, maa kunne finde en Nedsættelse Sted af Fortjenesten, der tidligere, da Omsætningen var mindre, maaske ikke var saa stor.

Jeg vilde i hvert Tilfælde meget beklage, om Resultatet skulde blive, at vi ikke naaede stort videre end dertil, hvor vi begyndte, og at den Adgang til at faa Spandemælk, som benyttes med stor Glæde og i stor Udstrækning, skulde blive reduceret til et Minimum, fordi det ikke har særlig Interesse for de store Mejerier at levere denne Vare.

Der er et andet Omraade, jeg ogsaa vil henlede den højtærede Handelsministers Opmærksomhed paa. Det er bogstaveligt talt ikke muligt at købe et Fjerdingspund Fedt i de store Byer, og da allermindst her i København. Jeg vil gerne spørge, om der slet ikke kan tænkes nogen Udvej, hvorved der kan raades Bod paa dette. Om den Smørrationering, vi har, og som jo, hvad Prisen paa Smørret angaar, vil blive forlænget, er der vel ikke noget at sige i Øjeblikket. Men jeg kan sige, at for den Husmoder — det gælder navnlig Familier i smaa Kaar —, som er henvist til kun at bruge det dyre Smør og aldeles ikke kan supplere dette med Fedt og slet ikke mere kan faa Margarine, er det ganske overordentlig vanskeligt, hvis der er en hel Del Børn i Familien, at skaffe denne det Fedtstof, som er nødvendigt. Det er jo saadan, at man med Ugers Mellemrum en sjælden Gang kan være heldig at faa et Fjerdingspund Fedt i en af de store Forretninger — men det er en Und-